

A medve vagy az ember a fontosabb?

Ismét terítéken az autópálya ügye

Kiderült: egy keveset hajlandók módosítani a terven, hogy a Nyárádmente is jól járjon

Fotó: Gligor Róbert László

Csütörtökön nyílt szemináriumot szervezett Nyárádszeredában a marosvásárhelyi Milvus Csoport madártani és természetvédelmi egyesület a Nyárad és Kis-Küküllő térségei érintett feleinek bevonásával. A téma a közúti infrastruktúra természetbarát fejlesztése volt, így a Marosvásárhely–Jászvásár autópálya ügye is elkerülhetetlenül napirendre került.

Gligor Róbert László

A Milvus Csoport csütörtökön indította útjára két és fél éves új projektjét, amelynek neve *Transgreen – Integrált közlekedés és zöld infrastruktúra tervezése a Kárpát-medencében a természet és az ember javára*. Az Európai Regionális Fejlesztési Alap által támogatott nemzetközi projektben osztrák, cseh, lengyel, magyar, szlovák és román civil szervezetek és állami intézmények vesznek részt, hazánkban a szállítási- és környezetvédelmi minisztériumok stratégiai partnerei a projektnek, amelynek cél-

jait és tevékenységeit Sós Tibor projektmenedzser mutatta be, ezek legfontosabbika az, hogy a Kárpát-medence infrastruktúra-fejlesztési minél természetbarátabb módon valósuljanak meg. Mivel térségünkben a közeljövőben a Marosvásárhely–Jászvásár autópálya megépítése lenne az egyik nagy beruházás, a Milvus különösen fontosnak tartja a pálya nyomvonalán elhelyezkedő települések érintettjeinek bevonását a folyamatba.

(Folytatás a 2. oldalon)

A legsikeresebb kancellár az NSZK történetében

Hefty szerint a modern Németország 1871-es alapítása óta Kohl a legsikeresebb kancellár volt, aki még az első német birodalmi kancellár, Otto von Bismarckon is túltett, mivel nem vérrel és vassal, hanem egyetlen halálos áldozat nélkül egyesítette a kettészakított országot.

2.

Könyvbemutató a Nemzetiben

Évadzáró eseményként könyvbemutatót szervezett kedd délután a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata. A saját munkatársai által szerkesztett Az Állami Színház 1961-1978 című kiadvány a színház kutatóközpontja hároméves gyűjtőmunkájának eredménye és a marosvásárhelyi intézményes színház 17 évet felölelő korszakát dokumentálja.

3.

Élet/Tér Atyhában

Múlt szombattól újra pezseg az élet a Kakasülő Galériában. A kiállítóter is bővült valamelyest. Sosem télen a gazda, Vinczeffy László Munkácsy-díjas festőművész. Akik ismerik, tudják, hogy portáján mindig van újdonság.

4.

A szabadság állapota

A Húzd a himnuszt, ne káromkodj című könyvem irásakor döbentem rá, hogy vannak helyzetek, amikor ha valaki elme egy közösségből – az 1980-as években valóban hermetikus határokkal körülzárt közösségben élünk Romániában –, az otthon maradtak számára olyan, mintha meghalt volna.

5.

OPTICA OPTOFARM

A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális foto-refraktométerrel végezzük (kellemetlen pupillatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 60. sz. Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

A MESE FORDULATOT VESZ

Műfjsa

SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND
1287. sz., 2017. július 1.

Az Állami Színház 1961–1978

Könyvbemutató a Nemzetiben

Kaáli Nagy Botond

Évadzáró eseményként könyvbemutatót szervezett kedd délután a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata. A saját munkatársaik által szerkesztett *Az Állami Színház 1961–1978* című kiadvány a színház kutatóközpontja hároméves gyűjtőmunkájának eredménye és a marosvásárhelyi intézményes színház 17 évet felölelő korszakát dokumentálja Ferencz Éva és Keresztes Franciska szerkesztésében. A kötet Horváth Bea 2006-ban megjelent *A Marosvásárhelyi Székely Színházban bemutatott darabok előadás-történetének legfontosabb adatai 1946–1961* című könyvének folytatásaként a magyar tagozaton bemutatott előadások legfontosabb adatait közli, és a levéltárban található dokumentumok felhasználásával készült el. A kötet olvasmányosságaról a hivatkozási anyagon kívül számos – a korabeli sajtóból származó – részlet, valamint rengeteg fénykép gondoskodik.

A Nemzeti emeleti előcsarnokában szervezett könyvbemutatón, szépszámu közönség jelenlétében Keresztes Attila művészeti igazgató üdvözölte a megjelenteket.

– Ez az első alkalom, amikor ennyi embert érdekel egy itteni könyvbemutató. Annak idején, amikor Gáspárik Attila idekerült, kitálta, hogy a létező archívumból egy kutatóintézet-szerűséget hoz létre, és erre megtalálta az emberét Ferencz Éva személyében, aki ugyancsak megtalálta segítségét Keresztes Franciska személyében. A tavalyi 70. születésnapon már láttuk a tárlatsorozat, azt, hogy milyen fontos a mi életünket bemutatni, hiszen a múlt kifolyik a kezünkből. A tanítványaink egyáltalán nem tudják, hogy kik azok a nagy színészek, akik tíz évvel ezelőtről számítva meghatározzák az elmúlt 60 évet. Ugyanígy nem fogják tudni rólunk sem, ha

nincs egy intézmény, ami ezzel foglalkozik, ami tárggyá teszi mindazt, ami itt történt. Jó lenne, ha archiválnánk az élő beszélgetéseket is, amíg ki nem szaladnak a kezünkből. Végtelenül hálás vagyok ezért a kötetért, remélem, hogy az egyetemeken kutatási célból felhasználják majd, és az lenne az igazán csodálatos, ha eljutna a nézőkhöz is.

A korszak történelmi háttéréről Gáspárik Attila vezérigazgató, a kötet előszavának szerzője beszélt.

– Marosvásárhelyen egy színészről, rendezőről, dizlettervezőről sem neveztek el még utcát. Ferencz Éva és Keresztes Franciska megpróbálja összeszedni és összeragasztani a részeket a múltból, hogy megpróbáljunk tanulni a hibákból, amiket az elődeink elkövettek. Erdélyben az elmúlt 25 évben nagyon sok történelmi kutatás jelent meg, de színházkutatás nem történt, mert nincs alapkutatás, nincsenek alapforrások. Ezen a könyvön három éven keresztül dolgoztak a kollégák, előttük pedig nagyon sok munkát végeztek az irodalmi titkárok, például Székely Ferenc, akinek nagyon sokat köszönhetünk. Az időszak, amiről szó van a kötetben, illetve ennek az időszaknak az előzményei számos történelmi fordulatot hoztak: 1945 nyarán megszületik a Székely Színház alapító okirata, amit Kemény János egyedül írt meg – ez eredetileg Székelyföldi Játékszín címre hallgatott, Marosvásárhely és Brassó helyszínekkal. 1962-ben sok minden megváltozik. Az általános vélekedéssel ellentétben nem Tompa Miklós hozta ide a román tagozatot, ez egy 1959-ben kezdődő mechanizmus része volt, ami 1956-ból táplálkozott. '56 után hatalmas tömegeket, 25.000 embert zárnak börtönbe. 1956-ban a Maros autonóm tartományban 74 operatív szekustiszt működött, kétharmaduk magyar volt. Az egész ellenőrző rendszer odáig fej-

A könyvbemutatón (balról): Keresztes Franciska, Ferencz Éva, Keresztes Attila és Gáspárik Attila. Fotó: Rab Zoltán

lődött, hogy 42.000 hálózati ember lett, 1989-ben pedig 500.000. Kik azok, akik naprakészen kapták a jelentéseket? Többek között az igazgatók. A színházigazgatók is. Minden a párt irányítása alá tartozott, és az irodalmi titkárok lavírozni voltak kénytelenek. De nem volt egy egységes rendszer. Amikor összegyűjtöttük az adatokat, ezzel számolnunk kellett. Ugyanakkor az előadások nagyon magas szinten kerültek bemutatásra, a muszájdarabok között rangos drámákat is bemutatottak. 1974-ben felavatják ezt az épületet. A kitekintés Gálfalvi Zsolt akkori színházigazgatónak köszönhető, ő mutatta be először például a Tótékat, Örkényt is itt volt a premieren. 1971-ben színház-történeti eseménynek számított Nagy István Özvönvén előtt című drámájának bemutatása. Ekkor szakítottak a Sztanyiszlavszkij-rendszerrel, és a rendező, Harag György tízéves kutatómunkája után új formanyelvre találtak. Érdekes, hogy mindössze 16-szor játszották Vásárhelyen és 17-szer vidéken. A könyvben

mindezek mellett van példa arra is, hogy hogyan működött az ideológiai megtekintő bizottság, amely jóváhagyta az előadásokat, ízelítőt nyújtunk abból, hogy ez miként történt, a kiszolgáltatottságból, amin az alkotók végigmehettek. Közzéteszünk különböző besúgói jelentéseket is, amelyeket azért készítettek, hogy a feszültségeket fenntarthaták és manipulálni tudjanak.

A Communitas Alapítvány és a Nemzeti Kulturális Alap támogatott, nekik köszönhetően jöhetett létre ilyen szép formátumban ez a könyv, amely idővel szabadon elérhetővé válik az interneten. A kutatóintézetünk hatalmas munkát végzett eddig is, legutóbbi eredményük ez a kötet.

Ferencz Éva szerkesztő hozzászöve: – A kötet a második része egy megkezdett munkának, és reméljük, lesz harmadik rész is. Amikor összegyűjtöttem és rögzítettem az anyagot, arra gondoltam, meg kellene ismertetni egy szélesebb közönséggel, fiatalabbakkal is mindezt. Ezért is kértem a

(Folytatás a 6. oldalon)

A gyertya könnye

Nagy Miklós Kund

Alkalom szülte ünnepi előadás. Lélekbe vágó, katartikus emlékeztető, olyan művészeti tett és produkció, amely egyértelműen megérdemelné, hogy ne csak a Sütő András Baráti Egyesület és Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa szervezte június 16-i és 17-i marosvásárhelyi főhajítás közönsége őrizze dédelgetett élményei között. Kilyén Ilka és Ritziu Ilka Krisztina összeállítása, *A gyertya könnye* és a két művésznő színpadi teljesítménye magától értetődően sugallja a folytatást: itthon és másfelé is meg kellene ismétlni az esetet, lehetőséget teremtve az érdeklődőknek, hogy újra találkozassanak a 90 éve született író gondolataival, vívódásaival, töprengéseivel. Mi se lenne természetesebb, mint hogy valamelyik színház, kulturális intézmény felvállalja a rendezvény további patronálását, turnéztatását. Aligha számítana anyagi kockázatnak, hiszen a két előadó fellépései iránt mindig élénk az érdek-

Kilyén Ilka és Ritziu Ilka Krisztina egyik jelenete

Fotó: Velicsek László Miklós

lődés. A „kockázat” dilemmája inkább a műsor ötletgazdájában, a szöveg válogatójában és a tolmácsolásban is főszerepet vállaló Kilyén Ilkában merülhetett volna fel: vajon megéri-e az ilyen vállalkozásokkal járó hatalmas energiát, munkát, idegi, szellemi megterhelést egy olyan szerző életművének és egyéniségének egyszeri, kétszeri megjelenítése, akihez manapság ellentmondásosan viszonyul a köztudat, hiszen tapasztaljuk, halála után egy évtizeddel sokan már inkább hallgatnának róla, mint hogy öröksége értékeit elemelve mérlegelnék. A művésznőt azonban nem tántorítják el ilyen megfontolások, ha közösségi ügyekről van szó, különösen nem. Hosszú és sikeres előadóművész pályáján számos alkalommal bizonyította ezt. És azt is, hogy lelkesedése, elhivatottsága ragadós, másokat is meg tud fertőzni vele. Jelen esetben lányát, az ifjú színésznemzedéket képviselő Krisztinát, akivel már többször felmutatták, milyen összeforrott előadó párosként

(Folytatás a 4. oldalon)

Élet/Tér Atyhában

Múlt szombattól újra pezseg az élet a Kakasülő Galériában. A kiállítótér is bővült valamelyest. Sosem tétlen a gazda, Vinczeffy László Munkácsy-díjas festőművész. Akik ismerik, tudják, hogy portáján mindig van újdonság. Épül, szépül a bennvaló, gazdagszik a kertben a modern szoboregyüttes. És ami a legfontosabb, érdeklődők százait vonzza ide a nyárról nyárra közönség elé vitt atyhai képzőművészeti kiállítás. Tavaly több mint másfél ezren látták, idén sem lesz kevesebb látogató. Ez nyugodtan megjósolható. A tárlat növekvő hírneve s a hegyi faluba vezető feljavított út is garantálja. A június 24-i megnyitón nagyon sokan voltak. És nem kellett csalódnuk. Az egykori pajtából különleges hangulatú galériává alakított Homloktörő is elvárásolta a belépőket, a Kakasülő látványkínálata is lenyűgöző ismét.

Budapesten, Bukarestben, Berlinben, bárhol elismerés övezné a tárlatot, de a tizenégy kiállító munkái itt, a világtól látszólag eldugott, távoli településen nyernek igazi értelmet, telítődnek olyan érzelmi, hangulati többlettel, amit a hely szelleme táplál. Erről a feltöltődésről beszélt a művészek egyike-másika is, amikor mostani műveikről faggattam őket. Szücs György művészettörténész, a Magyar Nemzeti Galéria tudományos főigazgató-helyettese is célzott rá méltató beszédében az avatón. És az igényes kivitelezésű, háromnyelvű katalógus ajánló soraiban Kuti Dénes festőművész is utal rá, miközben a negyedszer megrendezett, jelenlegi kiállítás központi gondolatát, az Élet/Tér témáját igyekszik körülhatárolni. „Atyhában a Föld összeér az Éggel, és azon túl nincsen

semmi – idéződnék fel bennem oly gyakran felsősófalvi nagyapám szavai egy néhai korondi öregasszonyról, aki ebben a hitben élt és halt meg, ugyanis sohasem járt távolabb Korond határánál – ám kis háza, kertje, Korond vidéke a sajátja volt és otthon érezte magát benne” – olvashatjuk a líraisággal átszőtt írásban. Azóta sok minden változott, a korondiak és mások is keresztül-kasul bejárják a nagyvilágot, kitáglalt a környékbeli élettere, igazán otthon azonban a szülőföldön, ezeken a tájakon érzik magukat. Az atyhaiak otthonosságérzete immár ezzel a galériával és a tárlataival is teljesebb lehet. Kuti erről így vall: „E kiállítássorozaton a részt vevő művészek konkrét és elvont, valós és álomszerű, szeretetet, együttérzést kifejező, eget és földet összekötő belső élettereik festett, rajzolt és faragott »képeit« vonultatják fel, így próbálván üzenni Atyha, a Sóvidék, Erdély, a Kárpát-medence és a nagyvilág magyarságának: »Emberek, szántsatok, vessek, tekek, arassatok! – mert íme, valahol a világban, egy elveszni látszó kis hely is válhat élhető életterettké, otthonottká, ahol egy templom a földeteket az egetekkel összekötheti, és amelyből továbbra is a szépek, a jónak, a hitnek dallama zenghet.«”

A Sóvidékhez kapcsolódó alaptagok, akik három évvel ezelőtt, induláskor a kezdeményező Vinczeffy Lászlóhoz csatlakoztak, minden nyáron elhozzák ide alkotásaikat. Évente egy-egy társukat is meghívják kiállítani, így áll össze a galéria csoportos tárlatának anyaga. Bocskay Vince (Szováta), Kuti Botond (Szováta), Kuti Dénes (Szováta), Sánta Csaba (Szováta), a nemrég fiatalon elhunyt Siklódi Zsolt (Szováta), Vargha Mihály

Vinczeffy László szobra a kertben

A gyertya könnye

(Folytatás a 3. oldalról)

képesek magukkal ragadni a közönséget, de régi munkatársát, a színpadképet is kikerekítő, rendező Kincses Elemért és Bandi Kati textilművészt is, aki a jelmezeiket tervezte meg, illetve az irodalmárként is nevet szerzett Simon György magyartanárt, aki a szövegek válogatásában segédkezett. Persze, mint az elegáns műsorfüzetben olvasható, mások is segítettek a montázs szövegének válogatásában, összeállításában, de az Ariel Színházban jól kiérdemelt ünneplést kiváltó előadás létrehozásában a Kilyén Ilkáké a fő érdem.

Egy ilyen színpadi produkció megteremtése öröm és szenvedés is lehet. Erre is utal a színésznő vallomása, amelyből szándékai érzékeltetésére kiragadunk egy részt: „Nem irodalomtörténeti vitaindító, nem politikai védőbeszéd vagy vádirat, nem iskolai jellegű emlékműsor ez az összeállítás. A társadalommal perben álló, gondolkodó ember vívódásai, tőprengései, emlékei, kiszolgáltatottsága, az önmagáért és másokért való felelősségvállalás erős készletese, a húsunkba szakító fájdalmas igazságok kimondása ez a műsor. Minden elhangzott szó idézet Sütő András valamelyik művéből. Gyönyörűség volt a Szavak Nagyfejedelmének írásait újraolvasni. A mesebeli örök élet forrása lakozik bennünk”. Újrahallgatni is jó volt a mély átéléssel, empátiával közvetített gondolati, nyelvi telitalálatokat, sziporkákat. Az anyám könnyű álmot ígér, a Csillag a máglyán, az Egy lócsiszár virágvasárnapja, az Engedjétek hozzám jönni a szavakat, az Uगतó madár

című nagylélegzetű művekből és az író esszéiből, interjúiból, más jellegű írásaiból kiemelt részletek által egy egész élet és életmű, egy megpróbáltatások hosszú sorát felmutató sorsközösség, egy egyéni drámákkal telített, zaklatott világ elevenedett meg a színpadon. Kincses Elemér látatásában: „... a képzeletbeli Andrásfalva itt van előttünk, benne élünk. És Sütő András mártír élete is itt világlik előttünk. Kétségbeejtő igazságai ma időszzerűbbek, mint megírásuk idején. Mit szólna hozzánk, ha élne? Nem tudhatjuk. De művei szólnak, suttoznak, üvöltene, kezünkbe vetik magukat a könyvespolcra”. Az ihletet-ten alakító, sok-sok személylyel, alakokkal könnyedén azonosuló két művésznőnek köszönhetően magunk is felszállunk az érzelmeink intenzitást és hangulatot váltó hajóhíntájára, s hol megrendülünk, elérzékenyülünk, hol meg önfeledten kopognánk a zene ritmusát, sőt a dalba is szívesen bekapcsolódnánk. Ez egyébként a bemutató végén felejthetetlen mozzanatként, mindenki örömeire meg is történt. A szerepváltás különben ötletesen és zökkenőmentesen, pár köznapi kellék, öltözkékiegészítő jelzesszerű felhasználásával történik, a néző hamar társsá válik ebben a játékban. Az elején egyeseknek talán furcsa, hogy az író nő személyesíti meg, de egykettőre túlléphetnek ezen a megütközésen. A közönséget magával ragadja az előadás lendülete, a monológok, párbeszéd, a szöveg és a dalok jó érzékkel biztosított egyensúlya pedig a feszültségteremtésben és -oldásban is nézőbarát jelzővel ruházhatja fel

A megnyitón a Homloktörő galéria előtt (jobbról): Szücs György, Vágási Albert, Vinczeffy László és Magyar Izabella

A Kakasülő alsó szintjének egyik oldalán (balról) Berze Imre, Zsombori Béla és Vargha Mihály szobra

(Sepsiszentgyörgy) és Vinczeffy László (Sepsiszentgyörgy) ezúttal Bartos Jenőt (Jászvásár), Berze Imrét (Székelyudvarhely), Éltés Barnát (Feldoboly), Jakabos Olsefszky Imolát (Brassó), Madaras Pétert (Zalán), Kolozsi Tibort (Kolozsvár) és Zsombori Bélát (Székelyudvarhely) kérte fel az együttműködésre. Életkor, műfaj, művészi látásmód tekintetében változatos csapat. Ami közös bennük, az mindenekelőtt a művészi minőség iránti elkötelezettség, mindannyian az igényesség jegyében dolgoznak. Idén több a szobor, mint a festmény, Bartos, a két Kuti és Vinczeffy olajfestményei mellett Berze, Kolozsi, Sánta bronz kislasztikái, Bocskay, Éltés, Madaras, Varga, Zsombori fába faragott szobrai, Jakabos kerámiaja, a fametszettel is reprezentált Siklódi bronz-, kőkompozíciója és Zsombori

mésző munkája teremt magának életteret a Kakasülő lenti, illetve fenti szintjein. Ahány mű, annyi féleképpen vall alkotója egyéniségéről. De találkozhattunk Atyhában egy nagy ígérettel is. Vinczeffy László tizennégy éves unokája, a sepsiszentgyörgyi Csáki Apor mutatkozott be a frissen felavatott Homloktörő galériában. A nagyapa hagyta, hogy a gyerek tehetsége önmagától bontakozzék ki, nem avatkozott be oktatással a fejlődési folyamatba. Az eredmény egy érdekes, rajzos fantáziavilág, amely Bogárvirág címen sorakoztat fel szürreális és szecessziós jegyeket ötvöző fekete-fehér és színes rajzokat. Immár bizonyos, hogy Apor módszeres művészeti képzését érdemes elkezdni.

A 4. atyhai kiállítás augusztus 7-ig látogatható. (N.M.K.)

Percekig zúgott a taps

Fotó: Velicsek László Miklós

és produkciót. Sok dal csendül fel az esten, amire joggal számíthattunk is, hiszen mindkét művésznő szép hangú, az autentikus folk-lór iránt elkötelezett, azt szuggesztíven megszólaltató előadó. Ritziu Ilka Krisztina a néptáncban, koreográfiában is remekel. Ez látványban is mozgalmasabbá, élvezetesebbé teszi az előadást, amelynek az egyik csúcspontja az Anyám könnyű álmot ígér énekes, mulató születésnap mozzanatának ötletes megelevenítése.

Azt hiszem, A gyertya könnye senkit sem hagy közömbösen. Jó lenne, ha nem mind-egyre a veszteségeinket, szomorúságainkat juttatná eszünkbe, a lobogó lángnak sokkal inkább a boldogságot, az életörömminket kel-lene jelképeznie ünnepi asztalainkon. A gyertya és könnye ezen az esten lelkiekben, hitbeli alapállásunkban erősítette a színház-teremben hirtelen összeforrott közösségé vált egybegyűlteket.

Egy nagyszónynak szentelt fesztivál

Minden olyan igazán operai

Demény Péter

A Virginia Zeani Fesztivált első alkalommal rendezik meg. A szoprán 1925-ben született a Maros megyei Görgényoroszfaluban Virginia Zehan néven. Korán Olaszországba került, és egészen káprázatos karriert futott be: Beniamino Gigli-től Luciano Pavarotti-ig és Plácido Domingó-ig a kor sztárjaival énekelt. Amikor a műsorvezető Marius Constantinescu felsorolta a tanítványait, rádöbbenünk, hogy hírneves énekesek akadnak közöttük, olyanok, mint Elina Garanca és Andrea Bocelli. A hölgy pedig, akinek egy videóüzenetét is bejászották, kiteljesedett életet mondhat a magáénak, hiszen szépsége és tehetsége egyformán tündökölt, mint a háttérre vetített képből kiderült.

A fesztivál zárógáláját, melynek a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház adott otthont, Kürthy András magyarországi vendégrendező rendezte, aki azonban Erdélyben is ismert: mint el is mondta, 25 évvel ezelőtt Kolozsváron kezdte pályafutását. Az első részben Virginia Zeani tanítványai (Enivia Muré, Fedi Peters, James Ioelu, Stefan von Korch) léptek fel Donizetti, Puccini, Verdi műveiben, a másodikban pedig Ana Donose, Marius Zaharia és Balla Sándor főszereplésével a *Traviata* második felvonásának első képét, illetve harmadik felvonását láthattuk.

És hogy miért mondom, hogy „igazán operai”? Mert ragyognak a cipők és csillognak a ruhák; mert a díszletező háttérképek és a dísz-

let maga (Venczel Attila munkája) klasszikus ízlésűek; mert a rendező ötletére az apró Stefan von Korch a hatalmas James Ioelu nyakába ugrik örömeiben, hogy megszerezte a szerelmi bájitalt, és ez olyan finoman ártatlan humor; mert a *Traviata* nyitánya alatt és később, a harmadik felvonás bevezető ütemeire Kürthy balettel rendeztet Anca Popdan koreográfussal, melyből a be nem avatottak számára is kiderül a történet; mert Ana Donose igazi, áradó operai szépség és tehetség; mert Cristian Sandu olaszosan dirigálja a Marosvásárhelyi Állami Filharmónia zenekarát.

A különböző állami és magántámogatók révén, Marian Jurgiu igazgató és Kolcsár Péter művészeti vezető segítségével létrejött fesztivál megérdemelte volna, hogy jobb reklámot kapjon.

Könyvbemutató a Nemzetiben

(Folytatás a 3. oldalról)

Franciska segítségét. Az elkezdett székely színházi albumban lévő táblázatokat tovább folytattuk, legnagyobb részt az írott dokumentumokra támaszkodtunk, orál historyt csak a felmerült kérdőjelek esetében használtunk. Köszönjük a központ támogatását, most már kezdenek nagyon megbízni bennünk, hagyatékok kerülnek hozzánk, reméljük, lesz időnk megörizni őket.

Keresztes Franciska társszerkesztő elmondta, nem az előadások teljes rekonstrukciójára törekedtek, szükségszerűen egy

válogatásról van szó, amely a szerkesztők meritése. – Jellemző momentumokat igyekeztünk kiválogatni, amelyekből kirajzolódik az olvasó képzetében az illető előadás. Két célközönségünk is van: mindazok, akiknek emlékeik vannak erről a periódusról (reméljük, új emlékekkel is gazdagodnak), illetve azok, akiknek semmiféle kapcsolatuk nincs ezzel a korrallal, és ezzel kialakulhat egy kép számukra is az akkori produkciókról – úgy, ahogyan én is jártam az adatok nézegetése közben.

A jó hangulatú könyvbemutató beszélgetéssel ért véget.

Hárman a régi társulattól: (balról): Debreczeni Gabi, Farkas Ibolya és Székely M. Éva

Fotó: Rab Zoltán

A szabadság állapota

(Folytatás az 5. oldalról)

tanultam a mesterséget. Nem szégyelltem bevallani, hogy ahhoz én nem értek. Amikor kimentünk egy gyárba, vagy valakivel riportot kellett készíteni műszaki témáról, azzal kezdtem, hogy őszintén bevallottam neki, nem értek hozzá, mondjon el mindent róla. Én angoltanár vagyok, nem mérnök. Így tettem a statisztikai hivatalokban is, mindent összemásoltam, sokat dokumentálódtam, később még a kollégák is tőlem kértek adatokat. Ebben az időben a legtöbbit Gyarmati Dénestől tanultam. Megmutatta nekem, hogy nincs elveszett hanganyag. Szinte hangokból össze lehet ragasztani az olyan beszélgetéseket, amelyekben az alany rendkívül nehezen

fejezi ki magát. Ez a tapasztalat igen hasznos volt később, amikor a te osztályodra kerültem, és a fiatal képzőművészekkel akartam interjút készíteni. Volt közöttük olyan, aki alig tudta elmondani, mire gondol. Én hiába sejtettem, intuitíven ráéreztem, hogy mit akar, neki kellett megfogalmaznia, nem mondhattam el helyette. Ilyenkor segítettem az olló, a „fonotekálás”. Persze, manapság már komputeren vágunk, jártam az új vásárhelyi rádióstúdióban, talán alig tudják elképzelni, hogy korábban még óriási munka volt akadozó, nyögdcéselő szövegből folyamatos beszédet készíteni. Sokat tanultam, jó közösség volt, igazi jó hangulatú alkotómunkában voltunk együtt. Tanulságos zenei kísérletem is

Arany-szótár

Simon György

Arany János születésének 200. évfordulójára jelent meg *Beke József Arany János költői nyelvének szókészlete* című háromkötetes munkája. Az Arany-szótár 262.404 szóelőfordulásából 22.423 szótári szót (egyedi szót) tartalmaz, értelmez és magyaráz, szövegösszefüggésükben vizsgálja a szavak jelentését.

A grandiózus Arany-szótár (több mint 3.000 oldalas mű) az Anyanyelvápolók Szövetsége és a Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága kiadásában jelent meg.

A szerző intézményi háttér nélkül készítette el nyolcévi munkával. Korábban Kátóna József Bánk bán című drámájának nyelvét szótározta, aztán Zrínyi Miklós életművének magyar szókészletét állította össze, majd Radnóti Miklós költői nyelvéből szerkesztett írói szótárt.

A mű bevezetésében Balázs Géza nyelvész hangsúlyozza: „Arany János lehet a legnagyobb szókincsű költő. De mennyi az

annyi?... Beke József munkája révén kiderült, hogy Arany verseinek szókészlete azért nem nagyobb Petőfi szókészleténél (22.719), mert amíg Petőfi esetében a teljes költői-írói életműről van szó, addig Arany esetében csak a költőiről, ami értelemszerűen kisebb számot jelent”.

Az Arany-szótár nemcsak az irodalomtudomány és a nyelvészet, hanem a nemzeti nyelv összetartó erejének és az Arany János-i hagyomány továbbörzésének szempontjából is rendkívül fontos.

Szolgálja a minden szintű oktatást, a tudományosságot és szókincsünk benne lévő részének számontartását.

Egy szócikket mellékelek a szótárból:

hajdú 26 fn (hajdu 14)

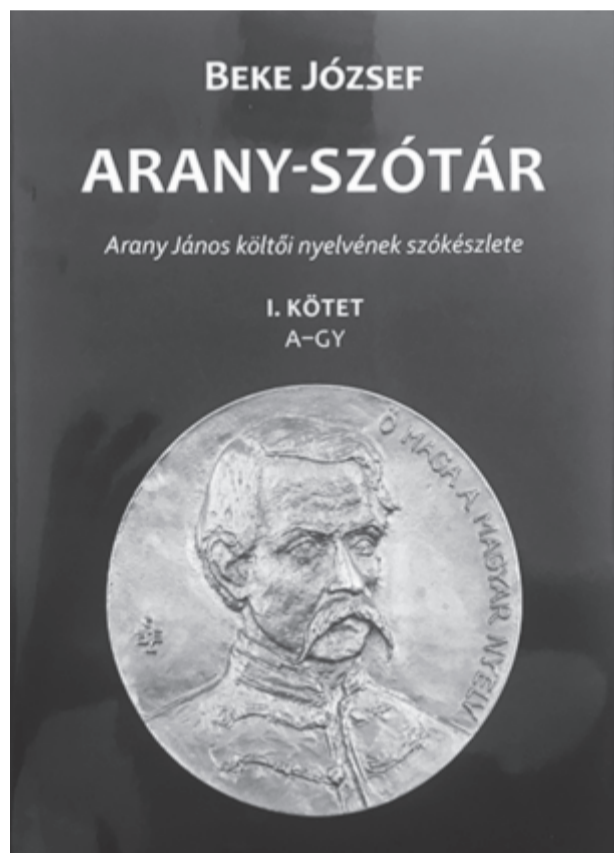
1 (rég) 'gyalogos katona' Zengett az ég szörnyen, csattogott, villámlott:/ Az Isten haragja megütött egy hajdút (Toldi VII-1)// Ennyi

a lovasság. A magyar, cseh, német/ Gyalog hajduk száma szint' olyanfelé ment (Lonsoczi 16)

2 'ezek leszármazottjai' S tanuló, melynek tanui, a mondát:/ Hogy telepedtek volt hajduk Köleséren./ Bocskaitól nyerve faluhelyet véren (Toldi sz. VI-18)// Szolgált a királyát, – majd a fejedelmet./ Kinek én ezt íram tört címere mellett/.../ Nagyfalusi Arany, szalontai hajdú (Toldi sz. XII-111)

3 (rég) 'várúr v. nagybirtokos katonája' ... az udvari hajdúk/ Négy borjút, hatszáznyi tojást, tíz jókori bárányt./ Száz csirkét s ugyanannyi köcsög vaját összezsaroltak/ Léteimen örvendő jobbágyim szeretetéből (Az elv. alk. II-164)// Kürtölteti össze hajduit, cselédjét/ A kaput, a kastélyt hogy halálig védjék (Toldi sz. XII-70)

4 'altiszt; hivatalos szolgál' Itt a szolgabíró hajdúja kíséri (Az elv. alk. VI-39)// S így kiált a hajdu, ki a dobot verte:/ „Becsületes népség, hallja kigyelmetek! A királykisasszony igen nagyon beteg” (A Jókai ö. V-42)

Márton Károly

Hagyaték

*Tévedéseimből
Mindent hagyok,
Legalább ti abból
Tanuljatok!*

Haláltusa

*Pókháló ring a szélben,
A napfény átsüt rajta,
Vergődő légy árnyéka
Vetítődik a falra.*

Toldi ivadéka

*Ha én Toldi ivadéka lennék,
Dühöd bikával szembemennék,
Az biztosan szarvára kapna,
S mint legyőzőjét, fölmutatna.*

volt. Egyszer ugyanezzel a technikával meg akartam vágni egy Beethoven-szimfóniát. Bárki megpróbálhatja. Lehetetlen. Nincs egyetlen lélegzetnyi szünet sem a műben, ahol vágni lehetne. Néhány hónappal ezelőtt igen meglepődtem. Szekrényi Katalin, egykori kollégánk felesége írta, hogy nyugdíjba megy a rádiótól, addig ő kezelte az Arany-szalagtarat. Aztán felhívtam egyik rokonom Csíkszeredából. Kértem, hogyan jutottam eszébe? Mondja, most hallgatja a riportomat Seres András néprajzkutatóval a vásárhelyi rádió szalagtarából. Döbbenetes. Közel negyven éve készítettem a hangfelvételt egy kis Kovászna megyei faluban, a hangfelvételeim mind elvesztek a jilavai börtönben, amikor bezárták a rádiót. Legalábbis a képzőművészeti anyagok tudtommal eltűntek.

– Itthon, Erdélyben több fontos visszaemlékezés, önéletrész jelleget jelent meg az utóbbi időben. Hetvenévesen már nem meglepő, ha valaki ilyenszerű számvetéssel rúkkol elő. Téged nem kísértett meg ez a gondolat?

– De igen, néha gondolok erre is. Feltehetően ráérek megírni. Még csak hetvenéves vagyok.

– Ebben egyetértünk. Isten éltesen sokáig!

Aquaserv-vízutak

c 2016 Compania AQUASERV

Beköszöntött a nyár, és mivel az előrejelzések szerint az elkövetkező napokban 30 C-fok fölötti hőmérsékletre számíthatunk, emlékeztetjük Önöket, hogy az Aquaserv a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatallal együtt úgy döntött a tavaly, hogy feleleveníti az utcai ivóvízkutak hagyományát, és így könnyíti a nyári hőségtől elcsigázott járókelőkön.

Első lépésként tíz ilyen kutat helyeztünk el a nyári idényben gyakran látogatott városrészekben: a Somostetőn, a Maros Sport- és Szabadidőközpontban (Vikendtelep), illetve a város lakónegyedeihez tartozó parkokban. A marosvásárhelyiek és a városunkba látogatók így tiszta, hideg vízzel enyhíthetik szomjukat, és hűsíthetik le magukat, így megspórolják a palackozott vízre költendő pénzt, ugyanakkor környezetüket sem szennyezik az előbb-utóbb eldobásra kerülő palackokkal.

Az ivóvízkutak az alábbi övezetekben találhatóak:

1. a vár mellett
2. a Somostetőn – a kisvonat állomása előtt
3. a Somostetőn – az állatkert előtti szökőkútnál
4. a Vikendtelepen – a nagy medence mellett
5. a Vikendtelepen – a játszótér mellett
6. a Vikendtelepen – a fagyaltosbódé mellett
7. a meggyesfalvi parkban
8. a Ligetben
9. a kövesdombi 1848-as sétány parkjában
10. a Tudor lakónegyedi Gyémánt parkban

A marosvásárhelyi Aquaserv Rt. vezetősége

c 2016 Compania AQUASERV

c 2016 Compania AQUASERV

c 2016 Compania AQUASERV

Aquaserv-nap – 2017

Az Aquaserv vízszolgáltató vállalat július 3-án ünnepli alkalmazottaival az Aquaserv-napot.

19 évvel ezelőtt, 1998. július elsején a marosvásárhelyi Közüzemek feloszlott, és megszületett az Aquaserv Rt., amelynek tevékenységi körébe az ivóvíz-előállítás és -szolgáltatás, illetve a szennyvíz begyűjtése és kezelése tartozik.

Azóta július elsején vagy az azt követő első hétfői napon az Aquaserv alkalmazottai minden évben megünneplik az Aquaserv-napot. A rendezvény programjában játékok, versenyek, alkotóműhelyek és sok-sok meglepetés szerepel az alkalmazottak és gyermekeik számára.

Mivel az ünnepen az Aquaserv minden alkalmazottja részt vesz, tájékoztatjuk Önöket, hogy **július 3-án az Aquaserv valamennyi fiókjánál szünetel az ügyfélszolgálatok és pénztárak tevékenysége.**

Az Aquaserv vállalat arra kéri a fogyasztókat, hogy ezen a napon is jelezzék az ivóvíz- vagy szennyvízhálózat esetleges meghibásodásait az alábbi telefonszámokon:

Ügyfélközpont:

Marosvásárhely 0265 208 888
Szászrégen 0265 512 800
Segesvár 0265 772 350
Dicsőszentmárton 0265 441 035
Marosludas 0265 411 425
Radnót 0265 471 394
Székelykeresztúr 0266 242 703

Megértésüket köszönjük!

A marosvásárhelyi Aquaserv Rt.

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL

ELADÓ tűzifa házhoz szállítva. Tel. 0758-548-501. (1835)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0742-866-258. (1967)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0744-159-621. (1967)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0740-919-662. (2084)

TŰZIFA eladó. Tel. 0740-383-071. (2084)

ELADÓ tűzifa. Tel. 0757-883-361. (2111)

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüggönyöket, harmonikaajtókat, termopán PVC-nyílászárókat, szúnyoghálókat. Tel. 0744-121-714, 0265/218-321. (1405)

FÉMSZERKEZETI MUNKÁT vállalkozók: kapu, garázsajtó, ablakrács stb. Tel. 0744-966-747. (19009)

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT 2017:

- július 31. – augusztus 6. között (Ifjúsági Fesztivál)
- aug. 26-31. (Gyászolóknak, de nem csak)
- okt. 9-14.

Lelki vezető: T. Hajlák Attila-István.

Kézdivásárhely – Csíkszereda – Udvarhely – Marosvásárhely.

Érdeklődni a 0742-698-166-os telefonszámon. (sz.-l)

MEGEMLÉKEZÉS

„Az élet göröngyös, a sír örök, de az emlék él, és erősebb mindkettő fölött.”

Szívünk soha el nem múló fájdalmával, szeretettel és örök hálával emlékezünk július 2-án szeretett családfőnkre, a lőrincfalvi születésű FEKETE JÁNOS ny. tanítóra, a szeretett és szerető, hűségese, drága férjre, édesapára, nagyapára, dédapára, apósra, sógorra, hú rokonra, aki már 13 éve az örökletbe távozott. Hűségét, gondoskodó szeretetét nem pótolja semmi. Köszönjük, hogy lelkedet a lelkünkbe írtad, nincs felettünk hatalma a sírnak. Lélekedben mindig velünk maradsz. Pihenésed fölött őrökdjön szeretetünk. Őt soha el nem felejtő szeretett családja. (2030)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett édesapa, nagytata, dédtata, rokon és jó szomszéd,

BALLÓ PÁL

a Ballótrans volt tulajdonosa rövid szenvedés után, életének 82. évében csendesen megpihent. Temetése július 1-jén 15 órától lesz az udvarfalvi ravatalozóból, református szertartás szerint. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!
A gyászoló család. (2093-I)

Búcsúzom szeretett nagytatától,

BALLÓ PÁLTÓL.

Lelked, remélem, békére talált, s te már a mennyből vigyázol majd ránk.

Soha nem feledünk, szívünkben szeretünk, rád örökön örökök emlékezünk.

Szerető unokád, Sarolta és családja. (2093-I)

(Folytatás a 8. oldalon)

AHOL AZ ÉPÍTŐANYAG-VÁSÁRLÁS ÉLMÉNY!

A SURTEC MŰSZAKI BARKÁCSÁRUHÁZ MEGNYITOTTA A MEGYE LEGNAGYOBB, LEGMODERNEBB ÉPÍTŐANYAG-LERAKATÁT ÉS MEZŐGAZDASÁGI SZAKBOLTJÁT CSEREFALVÁN.

www.surtecagro.ro

Áruválasztékunkban kínálunk szinte mindent, ami a házhoz az építkezésekhez szükséges az alapoktól a tetőig, a legismertebb gyártók termékeit.

Mezőgazdasági szakboltunk széles választékával áll a kistermelők és farmgazdaságok rendelkezésére.

Házhoz szállítást biztosítunk!

Nyitvatartás:
hétfő-péntek: 07:00-től 19:00 óráig
szombat: 07:00-től 15:00 óráig
cím: Cserefalva 115 sz.
telefon: 0365/710-154
0756/082-528
e-mail: stejeris@surubtrade.ro

A Surub Trade Kft. csavargárába keresünk munkatársakat a következő munkakörbe:

minőségügyi munkatárs / minőségellenőr

Elvárásaink:

- középiskolai végzettség
- MS Office programok ismerete
- önszervezőkészség, döntéshozó képesség
- tanulékony

Amit kínálunk:

- stabil, modern munkahely
- állandó fejlődési lehetőség
- versenyképes bérezés

Előny:

- a műszaki rajz alapfokú ismerete, termelőközegben szerzett minőségügyi szakmai tapasztalat.

Az önéletrajzok leadhatók személyesen a Surtec áruház vevőszolgálatán („Gyártás – minőségellenőr” megjelöléssel), Dózsa György u. 145/a, illetve e-mailben a productie@surubtrade.ro címen.
További információ a 0745-043-920 telefonszámon.

(Folytatás a 7. oldalról)

*Köszönjük, hogy éltél, és minket szerettél,
nem haltál meg, csak álmodni mentél,
szívünkben itt él emléked örökké.*

*Ha látni akarunk, felnézünk az égre.
A csillagok között utazol tovább,
ott várj ránk, ha időnk lejárt.
Fájó szívvel búcsúzunk szeretett kománénktól,*

PÁPAI ZITÁTÓL.
Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!
Károly és Margitka
Koronkából. (2110-I)

RÉSZVÉTNILVÁNÍTÁS

Szomorú szívvel búcsúzunk jó szomszédunktól, **PÁPAI ZITÁTÓL.** Emléke legyen áldott, nyugodalma csendes! A családnak kívánunk lelkiert és vigasztalódást. Szomszédai a **Parángului utcai 36-os tömbházból.** (2107)

Valahol a felhők fölött van egy másik világ,
ahol minden szép és nem szenved senki már.

Angyalok éneke kíséren utadon tovább, óvják lépteidet, és vigyázzanak rád. Szívünkben hagyta emléked örökre, ha látni akarunk, csak felnézünk az égre. Ott választottad ki a legszebb csillagot, mely szikrázó fényével reánk ragyog. Fájó szívvel emlékezünk július 1-jén **KUTASI ISTVÁNRA** halálának első évfordulóján. Szerető felesége, Melinda, egyetlen fia, Szabolcs, sógornője, Tünde és családja, valamint anyósa. (2085)

*„Ne vádoljunk senkit a múltért,
A vád már ügyis hasztalan.
Talán másképp is lehetett volna -
Most már... mindennek vége van!...*

*Úgy szeretnék zokogni, sírni
A sírra ébredt vágy felett -
De ránézek fehér arcodra
S elfojtom, némán, könnyemet.”*
(Ady Endre)

Értem többé nem aggódsz, nem fáradsz, nem dolgozol, örök álom zárja le szemed, megpihenni tér két dolgos kezéd. Drága jó szívét, dolgos két kezét, áldd meg, Jó Atyám, s megköszönöm, hogy te lehettél az édesapám.
Fájó szívvel búcsúzom

BALLÓ PÁLTÓL.

Szerető lánya és veje.
A búcsúzó, mit nem mondtál ki, elmaradt, elmentél, de gondolatban örökké velünk maradsz.

Szerető lányod, Joli és vejed, Feri.
(2093-I)

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

A MAROSVÁSÁRHELYI REFORMÁTUS TEMETŐ teljes körű ellátást biztosít a segélyből (koporsó, szállítás, balzsamozás, temetés). Telefon: 0265/215-875, 0365/448-734, 0749-073-534. (18422)

ELŐKELŐ HELYSÉG SZAKÁCSOT, SEGÉDSZAKÁCSOT, MOSOGATÓT, PINCÉRT és SEGÉDPINCÉRT alkalmaz. Tel. 0743-087-373, 0733-910-351, 0746-251-010. (19062)

MEZŐGAZDASÁGI és ÁLLATGONDOZÓI MUNKÁK DÁNIABAN. Alapfokú angolnyelv-tudás szükséges. Önéletrajzát a work@andreasagro.com e-mail-címre várjuk. Tel. 0770-128-326. (sz.-I)